

UHP ČR

Unie herního průmyslu ČR

ZÁKAZ NENÍ KONEČNÁ

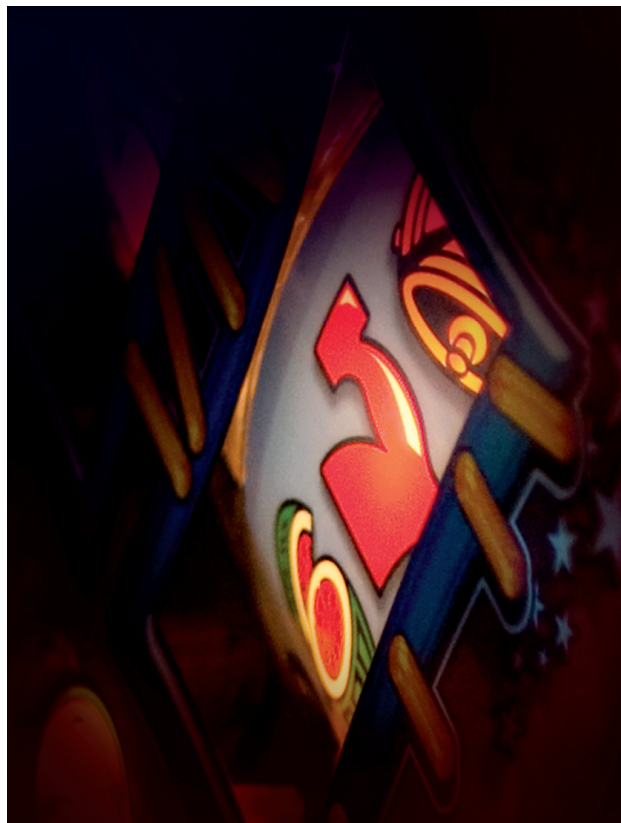
Obecně závazné vyhlášky, které zavádějí plošnou prohibici heren a kasin, nejsou nutně konečná. V jednáních provozovatelů a jejich asociací ve městech je dobré upozornit na příklady těch míst, které prohibiční přístup změnily. A příkladů není málo.

Jako příklady města a městské částí statutárních měst, které zrušily již zavedený plošný zákaz schválený ve vyhlášce, lze uvést Mnichovo Hradiště, Benátky nad Jizerou, MČ Plzeň 1, MČ Praha 1 a MČ Praha 3 (v případě pražských městských částí se jedná o návrh, který zatím neposvětil magistrát vzhledem k odkladu projednávání vyhlášky na zastupitelstvu).

Ještě více je ale míst, kde byla prohibice zvažována, ale v nějaké fázi byl tento přístup přehodnocen dříve, než se naplnil přijetím obecně závazné vyhlášky. Jako příklady měst, kde existoval rozpracovaný návrh vyhlášky na plošný zákaz provozování, ale byl opuštěn ve prospěch regulační vyhlášky určující místa provozování, lze uvést Třebíč a Hlinsko.

Konečně existují města, kde ještě plošný zákaz panuje, nicméně je velmi pravděpodobné jeho zrušení v dohledné době. Lze uvést Sokolov a Děčín.

Jedním z důvodů, proč města upouštějí od prohibice, je rostoucí výskyt černých heren provozovaných pod pláštěm občanských sdružení, jako je například mediálně známé Život je hrou. Jsou si vědoma toho, že sázkové hry většinou na VHP v obci zůstanou, ale bez jakýchkoliv daňových příjmů a bez možnosti regulace. Městská policie má problém už s tím černé

herny vůbec najít (na rozdíl od legálních provozoven neexistuje žádný seznam povolených adres, které by mohli strážníci obejít).

I v situaci, kdy občanská sdružení nabízejí zdánlivě snadnou cestu, jak se vyhnout veškeré regulaci a zdanění, mají rozumně uvažující provozovatelé s dlouhodobým výhledem stále motivaci se s městem pokud možno dohodnout na pravidlech vzhledu a bezpečnosti a tato pravidla dodržovat. Příkladem je Cheb, kde někteří místní provozovatelé jdou tak daleko, že jsou ochotni kromě odstranění reklamy a vstupu od pozdního odpoledne na zvonek zavést i knihu hostů s údaji o hráčích a přispívat na kulturní a sportovní život ve městě nad rámec loterního zdanění. To vše výměnou za zrušení plošného zákazu od roku 2015 a omezení drastické zavírací doby, která stejně je v praxi obcházena, v 17 hodin.

K racionální regulaci jsou však třeba dvě strany a je třeba říci, že větší rezervy jsou na straně komunálních politiků. Přestože všechny argumenty svědčí pro ponechání legální a regulované nabídky heren ve městě, někteří politici strkají radši hlavu do písku a regulaci sázkových her se věnovat nechtějí, ačkoliv připravují svou obec o velké příjmy a podporují nepřímo černý hazard.

I na straně provozovatelů existuje problematický přístup. V Teplicích, kde radnice jedná s provozovateli mimořádně slušně a zatím nepřikročila k přijetí obecně závazné vyhlášky, již také vznikají černé herny. Motivace vyhnout se zdanění vítězí. Unie herního průmyslu ČR-UNASO jako oborová asociace legálních provozovatelů jednoznačně doporučuje přístup umožňující dlouhodobou existenci podnikání v sázkových

hrách: tedy dodržování, byť nejasně formulovaných, předpisů a placení, byť vysokých, daní. Z dlouhodobého hlediska se dodržování pravidel vyplatí víc než krátkodobý (a černý) zisk.

Andrej Čírtek
sekretář Unie herního průmyslu ČR-UNASO